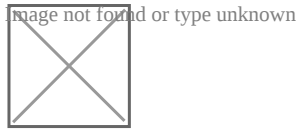

Τα περιστέρια που πίστεψαν ένα γεράκι

/ [Πεμπτούσία](#)

[geraki_peristeria_mesa](#)

Ένα γεράκι κάποτε είχε βάλει στο μάτι ένα κοπάδι περιστέρια. Προσπάθησε πολλές φορές να τα πιάσει ορμώντας πάνω τους, μα εκείνα πρόφταιναν να χωθούν στον περιστερώνα τους.

– Μάλλον βλέπουν τη σκιά μου, όταν πέφτω πάνω τους κι έτσι προλαβαίνουν και κρύβονται.

Αλλά και τη μέρα που είχε συννεφιά και περίμενε πως δε θα μπορούν να το καταλάβουν, τα περιστέρια μας κρύφτηκαν μια χαρά στο σπιτάκι τους και η επίθεση πήγε τζάμπα και πάλι.

Η πείνα όμως του γερακιού μεγάλωνε και μαζί μεγάλωνε κι η πονηριά του.

– Τι κάθομαι και παιδεύομαι με επιθέσεις, σκέφτηκε και μονολογούσε! Θα γίνω βασιλιάς τους και τότε θα έχω στο στομάχι μου όσα περιστέρια θέλω.

Πράγματι, ανέβηκε στην κορυφή ενός δέντρου κοντά στον περιστερώνα και φώναξε στα περιστέρια:

– Γιατί να ζείτε συνεχώς με τον φόβο και τη λαχτάρα μήπως και κάποιος σας επιτεθεί; Αν με κάνετε βασιλιά σας, εγώ θα σας φυλάω και θα σας σώζω από κάθε επίθεση!

Και τα κουτά τα περιστέρια πίστεψαν το γεράκι και το έκαναν βασιλιά και προστάτη τους. Κι όταν έγινε το γεράκι βασιλιάς τους και κάθισε στον θρόνο του, έβγαλε αμέσως τούτη τη διαταγή: Να του φέρνουν κάθε μέρα να τρώει ένα περιστέρι! Τόσο απλά κατάφερε να τα πιάσει!

Γιατί είναι γνωστό πως όποιοι παραδίνονται μόνοι τους στα χέρια ενός τυράννου είναι άξιοι της τύχης τους, μόνοι τους σκάβουν τον λάκκο τους!

Απόδοση: Δ.Σ.

Αφήγηση: Κατερίνα Σαββοπούλου

%geraki_peristeria%